

Dziennik Urzędowy L 314

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47

13 października 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1760/2004 z dnia 12 października 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1761/2004 z dnia 12 października 2004 r. ustalające szczególne środki w sektorze kalafiora 3

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2004/689/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 4 października 2004 r. ustanawiająca Komitet ds. Ochrony Socjalnej i uchylająca decyzję 2000/436/WE 8

Komisja

2004/690/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 7 października 2004 r. w sprawie finansowego wkładu Wspólnoty na rzecz nabycia i zamontowania na pokładzie statków rybackich elektronicznych urządzeń lokalizacyjnych w 2004 r. (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3358) 11

2004/691/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 7 października 2004 r. zmieniająca decyzję 2002/840/WE przyjmującą wykaz zatwierdzonych jednostek w państwach trzecich w odniesieniu do napromieniowania żywności (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3679) ⁽¹⁾ 14

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1760/2004

z dnia 12 października 2004 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 października 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 października 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 12 października 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	75,8
	999	75,8
0707 00 05	052	90,1
	999	90,1
0709 90 70	052	82,8
	999	82,8
0805 50 10	052	61,5
	388	57,7
	524	62,8
	528	40,2
	999	55,6
0806 10 10	052	93,2
	400	171,6
	999	132,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	87,0
	400	72,4
	508	97,6
	512	110,5
	524	110,5
	720	16,9
	800	144,9
	804	96,8
	999	92,1
0808 20 50	052	83,1
	388	83,6
	999	83,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1761/2004**z dnia 12 października 2004 r.****ustalające szczególne środki w sektorze kalafiora**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Produkcja kalafiora charakteryzuje się bardzo dużymi wahaniami dostaw na rynek w zależności od zmian pogody. Ponadto popyt na kalafior zmienia się w zależności od warunków pogodowych, ale w sposób odwrotny do podaży. Konsekwencją tego są szybkie, nieprzewidywalne i bardzo znaczące zmiany cen rynkowych świeżego produktu, nieprzeznaczonego do przetworzenia. Zjawisko, o którym mowa, powtarza się corocznie z nieregularną częstotliwością i na różną skalę, prowadząc do trwałych utrudnień w sektorze kalafiora.
- (2) Ustalenia interwencyjne, przewidziane w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i wprowadzone na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 103/2004 z dnia 21 stycznia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do ustaleń interwencyjnych i wycofywania z rynku niektórych produktów w sektorze owoców i warzyw⁽²⁾, przewidują, że wycofane ilości nie przekraczają 10 % ilości produktu dopuszczonego do obrotu w okresie całego roku gospodarczego. Krótkoterminowe zmiany koniunkturalne w sektorze kalafiora są tak znaczne, że utrudniają skuteczną kontrolę rynku przez organizacje producentów przy wykorzystaniu ogólnych narzędzi interwencji.
- (3) W celu poprawy konkurencyjności omawianego sektora należy wdrożyć przepisy pozwalające na złagodzenie wspomnianych zmian koniunkturalnych za pomocą szczególnych środków pomocowych wypłacanych na przetwarzanie pewnych ilości wstępnie przeznaczonych na rynek świeżych produktów, jeżeli koniunkturalny nadmiar podaży prowadzi do gwałtownego spadku cen i pod warunkiem, że ilości te spełniają podstawowe wymogi jakości. Jednakże aby konsekwencją tego mechanizmu nie stał się wzrost produkcji, wysokość pomocy powinna pozostawać na poziomie znacznie niższym niż różnica cen między kalafiorem przeznaczonym na rynek świeżego produktu a kalafiorem przeznaczonym do przetworzenia.
- (4) Należy ponadto sprawdzić, czy organizacje producentów uruchamiają własne środki z przeznaczeniem na ochronę przed kryzysami o charakterze koniunkturalnym i na właściwe zarządzanie nimi. Dlatego w celu zapewnienia ochrony przed kryzysami o charakterze koniunkturalnym i zarządzania nimi, organizacje producentów powinny przejąć kontrolę nad nieobjętymi pomocą minimalnymi ilościami przeznaczonymi do przetworzenia.
- (5) Ponieważ celem tego działania jest wyrównywanie punktowej nadwyżki produkcji, ogólny udział produkcji objętej nowymi przepisami lub tradycyjnym mechanizmem wycofań musi jednak pozostać na poziomie 15 %.
- (6) Organizacje producentów, które chciałyby skorzystać z możliwości przewidzianych w wyżej wymienionych przepisach, muszą zagwarantować przetwórcom, z którymi współpracują, minimalne ilości dostaw potwierdzone umową w ciągu całego roku gospodarczego, tak by działalność przetwórców nie była w pełni uzależniona od kryzysów na rynku świeżego kalafiora.
- (7) W celu oceny poziomu sytuacji kryzysowej należy z jednej strony ustalić cenę giełdową, która służy jako wartość odniesienia dla kontrolowania zmian koniunktury na rynku świeżego kalafiora, a z drugiej strony wyznaczyć poziom cen, poniżej których (przy uwzględnieniu wspomnianych cen giełdowych) stwierdza się wystąpienie sytuacji kryzysowej na rynku świeżego kalafiora i uruchamiania środków szczególnych.
- (8) W celu umożliwienia kontroli całości przetworzonych ilości kalafiora skorzystanie z takiego systemu pociąga za sobą konieczność zgłoszenia przez producentów wszystkich dostaw kalafiora przeznaczonych do przetworzenia, nawet dostaw nieobjętych przewidzianą pomocą.
- (9) Środki szczególne mają charakter nowatorski w porównaniu z ogólnymi narzędziami wspólnej organizacji rynku warzyw i owoców. Na tym etapie należy zatem przed rozszerzeniem przepisów stosowanych w odniesieniu do rynku ograniczyć zasięg omawianych środków, zarówno z punktu widzenia budżetu, ilości, jak i ram czasowych, w celu umożliwienia dokładnej oceny ich konsekwencji. W celu uniknięcia przekroczenia dostępnych środków budżetowych, należy zorganizować system kwartalnego zgłaszania wniosków o pomoc dla ustalenia, w razie potrzeby, poziomu zmniejszenia ilości przyjmowanych wniosków. Funkcjonowanie takiego systemu zgłoszeń oznacza, że opóźnienia w zgłaszaniu przez organizacje producentów wniosków o pomoc prowadzić będą do niezakwalifikowania się danego działania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 23.1.2004, str. 3.

- (10) Kontrole przetworzonych ilości produktów powinny objąć fizycznie zgłoszone partie produktu w celu zapewnienia zgodności zadeklarowanej wagi, a także *à posteriori* powinny być prowadzone pod kątem zgodności zgłoszonych fizycznie ilości z ilościami zaksięgowanymi przez organizacje producentów i przetwórców. Kontrolom muszą towarzyszyć sankcje ustalane proporcjonalnie do ewentualnych uchybień.
- (11) W celu zapewnienia dokładnej kontroli wdrażania podjętych środków Państwa Członkowskie powinny przekazywać Komisji niezbędne informacje w trybie pilnym.
- (12) Komitet Zarządzający ds. Świeżych Owoców i Warzyw nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, organizacje producentów korzystają z pomocy w wysokości 50 EUR/tona w odniesieniu do niektórych ilości zebranego we Wspólnocie kalafiora, objętego kodem CN ex 0704 10 00 i przekazanego do przetworzenia, w przypadku gdy poziom cen na rynku świeżego kalafiora obniżył się.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przyznaje się raz na kwartał, w jednym z okresów przewidzianych w art. 3 akapit drugi. Dotyczy to pewnych ilości kalafiora, dostarczonego przetwórcom i przez nich przyjętego, jeżeli spełnione są warunki cenowe, o których mowa w art. 5 ust. 5 akapit pierwszy.

3. W każdym kwartale objętym tymi regulacjami i bez uszczerbku dla przepisów art. 8 ust. 4, środki pomocowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wypłaca się dla ilości dostarczonych przetwórcom i przez nich przyjętych, przekraczających minimalne ilości, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c).

Suma ilości objętych pomocą, o których mowa w ust. 1, oraz ilości wycofanych na podstawie przepisów art. 23 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 nie może jednak przekroczyć 15 % ilości dopuszczonych do obrotu w ciągu danego kwartału.

Artykuł 2

Minimalne wymagania jakościowe

Produkty dostarczone do przetworzenia muszą być całe, dobrej jakości, zgodne z ustaleniami, charakteryzować się wysoką

jakością handlową i nadawać się do przetworzenia. Produkty dotknięte procesem gnicia nie będą przyjmowane.

Artykuł 3

Wstępne wnioski organizacji producentów

Aby móc skorzystać z pomocy, o której mowa w art. 1, organizacje producentów muszą:

- być uznane lub wstępnie uznane za takie na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96;
- wcześniej podpisać umowy z jednym lub kilkoma przetwórcami kalafiora;
- złożyć do właściwych władz danego Państwa Członkowskiego wstępny wniosek o pomoc, najpóźniej 15 dni przed rozpoczęciem pierwszego okresu wnioskowanego przez jedną z organizacji producentów wymienionych w akapicie drugim.

Wniosek obejmuje w szczególności kopie umów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), i dotyczy jednego lub kilku wymienionych poniżej okresów:

- od 1 listopada 2004 r. do 31 stycznia 2005 r.;
- od 1 lutego 2005 r. do 30 kwietnia 2005 r.;
- od 1 maja 2005 r. do 31 lipca 2005 r.;
- od 1 sierpnia 2005 r. do 31 października 2005 r.

Artykuł 4

Umowy

1. Umowy, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy lit. b), sporządza się na piśmie. Obejmują one okresy przewidziane w art. 3 akapit drugi, o które wnoszą organizacje producentów we wstępnym wniosku.

2. Umowy powinny zawierać:

- nazwę i adres organizacji producentów, która zawarła umowę;
- nazwisko i adres przetwórcy;

- c) minimalną ilość świeżego produktu dostarczonego do przetworzenia, w razie potrzeby podzielonego na transze, a także dane dotyczące jakości produktów będących przedmiotem umowy oraz zobowiązanie producentów do dostarczenia produktu we wskazanych ilościach i o określonej w umowie jakości;
 - d) okres, który ma zostać objęty pomocą;
 - e) maksymalną ilość dostarczonego świeżego produktu, którą przetwórcy zobowiązują się przetworzyć w ramach zawartej umowy;
 - f) cenę, jaką płaci organizacja producentów za świeży produkt przelewem bankowym lub przekazem pocztowym, oraz określenie etapu dostawy, którego dotyczy cena, o której mowa;
 - g) wysokość odszkodowania przewidzianego w przypadku nieprzebrzegania zobowiązań umowy przez jedną z umawiających się stron; w szczególności dotyczy to pełnej zapłaty ceny określonej w umowie, przestrzegania terminów płatności oraz obowiązku dostawy i odbioru minimalnych i maksymalnych ilości uzgodnionych w umowie.
3. Państwa Członkowskie mogą przyjąć dodatkowe postanowienia.

Artykuł 5

Cena progowa

1. Dla każdego regionu produkcji kalafiora Państwo Członkowskie proponuje Komisji miejsce notowania giełdowego oraz określa cechy charakterystyczne dotyczące rozmiaru i wyglądu produktu kategorii I. Powyższe dane służą jako punkt odniesienia pozwalający na ustalenie sytuacji na rynku świeżego kalafiora w rozpatrywanym regionie.
2. Państwo Członkowskie proponuje Komisji średnią cenę produktu, o której mowa w ust. 1, dla okresów nie krótszych niż miesiąc, odnotowaną w ciągu pięciu ostatnich lat gospodarczych, z wyłączeniem najwyższego i najniższego średniego kursu w roku zanotowanego na przestrzeni tych pięciu lat.
3. Państwo Członkowskie proponuje Komisji cenę progową określaną dla każdego regionu produkcji, wynoszącą 80 % średniej ceny, o której mowa w ust. 2.
4. Komisja, na podstawie ustaleń określonych w ust. 1–3 i wszystkich innych istotnych informacji w jej posiadaniu, ustala cenę progową, o której mowa w ust. 3, i podaje ją do wiadomości danego Państwa Członkowskiego.
5. Środki w ramach pomocy, o której mowa w art. 1, mogą zostać wypłacone dopiero po wykazaniu, że cena w miejscu notowania, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu jest niższa od ceny progowej wyznaczonej na mocy ust. 4 w ciągu dwóch kolejnych dni notowania.

Pomoc zostaje wstrzymana nazajutrz po pierwszym dniu, w którym stwierdzony kurs jest ponownie wyższy lub równy cenie progowej ustalonej na mocy ust. 4.

Artykuł 6

Przyjmowanie wstępnych wniosków

1. Państwo Członkowskie przyjmuje wstępny wniosek o pomoc, o którym mowa w art. 3, jeśli spełnia on warunki przewidziane w art. 3 i 4 oraz rozpoczęto ustalenia i obliczenia przewidziane w art. 5.
2. Państwo Członkowskie informuje organizację producentów o warunkach, na jakich zostanie mu przyznana pomoc. Przekazuje organizacji producentów cenę progową ustaloną na mocy art. 5 ust. 4 dla danego regionu produkcji, w którym działa dana organizacja producentów, a także wszystkie niezbędne szczegółowe informacje dotyczące miejsca notowania i cech notowanego produktu, o których mowa w art. 5 ust. 1.

Artykuł 7

Zgłaszanie dostaw

1. Już od początku okresów przewidzianych w art. 3 akapit drugi organizacja producentów zgłasza właściwym władzom Państwa Członkowskiego, nie później niż o godzinie 18.00 w dniu roboczym poprzedzającym rozpoczęcie właściwych okresów, każdą dostawę przekazaną przetwórcom, którzy zawarli umowy określone w art. 4 wraz ze wskazaniem ilości, które nie będą przedmiotem wniosku o pomoc w przyszłości, zgodnie z przepisami art. 8.

Zgłoszenie określa w szczególności ilość, jaka zostanie dostarczona, miejsce i godzinę dostawy oraz numer identyfikacyjny umowy, której dotyczy dostawa. Zgłoszenia dokonuje się drogą elektroniczną, a władze Państwa Członkowskiego, do którego jest ono skierowane, zachowują dowód zgłoszenia przez okres conajmniej trzech lat.

Właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich mogą prosić o dodatkowe informacje, które uważają za niezbędne dla przeprowadzenia fizycznej kontroli dostaw.

2. W momencie odbioru przez zakład przetwórczy partii produktu dostarczonego zgodnie z umową, sporządza się dowód dostawy zawierający następujące informacje:

- a) datę i godzinę rozładunku;
- b) numer identyfikacyjny umowy, której przedmiotem jest dana partia produktu;
- c) wagę netto.

Dowód dostawy sporządza się w czterech egzemplarzach. Podpisuje go przetwórcza lub jego przedstawiciel oraz organizacja producentów lub jej przedstawiciel. Każdy dowód dostawy ma przypisany numer identyfikacyjny.

Organizacja producentów i przetwórcza zachowują po jednym egzemplarzu dowodu dostawy.

3. Organizacja producentów przekazuje drogą elektroniczną właściwym władzom Państwa Członkowskiego informacje, o których mowa w ust. 2, najpóźniej piątego dnia roboczego po dostawie.

Jednakże w przypadku gdy warunki, o których mowa w art. 5 ust. 5 akapit pierwszy, zostaną spełnione, wówczas organizacja producentów przekazuje informacje, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, najpóźniej w pierwszym dniu roboczym po dostawie.

Artykuł 8

Wnioski i wypłacanie środków pomocowych

1. Organizacje producentów składają co kwartał wniosek o pomoc do właściwych władz Państw Członkowskich najpóźniej w piętnastym dniu miesiąca po zakończeniu kwartału objętego wnioskiem o pomoc.

Jeżeli wniosek został złożony po wyznaczonym terminie, żadne środki pomocowe nie mogą zostać przyznane.

2. Każdy wniosek o pomoc na dany kwartał zawiera następujące informacje:

- a) nazwę i adres organizacji producentów;
- b) ogólną ilość kalafiora dostarczonego i przyjętego do przetworzenia w danym kwartale, podzieloną przez przetwórcę na transe; wniosek o pomoc wyszczególni w ramach tej ilości ilość odpowiadającą dostawom zrealizowanym zgodnie z warunkami określonymi w art. 5 ust. 5 akapit pierwszy;
- c) minimalną ilość określoną w art. 4 ust. 2 lit. c);
- d) ilość kalafiora wycofaną z rynku na mocy art. 23 rozporządzenia (WE) nr 2200/96;
- e) ilość kalafiora dopuszczoną do obrotu w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 103/2004;
- f) ilość będącą przedmiotem wniosku o pomoc.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej dwudziestego dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału, ogólne ilości będące przedmiotem wniosku o pomoc, podzielone na transe przez występującą z wnioskiem organizację producentów.

4. Jeżeli ilości, o których mowa w ust. 3, są równe skumulowanym ilościom objętym pomocą w ciągu poprzednich kwartałów i ilościom określonym w ust. 3, których łączna wysokość nie przekracza 50 000 ton, Komisja upoważnia Państwa Członkowskie do wypłacenia wnioskowanych środków pomocowych.

Jeżeli skumulowane ilości objęte pomocą w ciągu poprzednich kwartałów i ilości określone w ust. 3 przekraczają wysokość 50 000 ton, wówczas Komisja ustala poziom zmniejszenia ilości przyjmowanych wniosków, stosowany w odniesieniu do ilości, o których mowa w ust. 3.

5. Środki pomocowe wypłacają właściwe władze Państw Członkowskich, jeśli przepisy przewidziane w ust. 4 zostały wdrożone i jeśli władze te przeprowadziły kontrole przewidziane w art. 9 lit. a) oraz zbadały zgodność wniosków o pomoc z dowodami dostawy, o których mowa w art. 7 ust. 2.

Artykuł 9

Kontrole

1. Każda organizacja producentów i każdy przetwórcza poddany zostaje następującym rodzajom kontroli:

- a) kontrole fizyczne w celu sprawdzenia zgodności z dowodami dostaw, o których mowa w art. 7 ust. 2 i przestrzegania minimalnych wymagań jakościowych ustalonych w art. 2, obejmujące co najmniej:
 - i) 5 % ilości dostarczonych do przetworzenia w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w art. 5 ust. 5 akapit pierwszy;
 - ii) 50 % ilości przeznaczonych do przetworzenia w przypadku spełnienia warunków, o których mowa w art. 5 ust. 5 akapit pierwszy;
- b) kontrole o charakterze administracyjnym i księgowym w celu zweryfikowania:
 - i) zgodności ogólnych ilości dopuszczonych do obrotu i dostarczonych do przetworzenia, wszystkich dowodów dostaw określonych w art. 7 ust. 2 i wszystkich ilości wymienionych we wnioskach o pomoc z otrzymanymi od przetwórcy środkami – dotyczy organizacji producentów;
 - ii) zgodności ilości produktów końcowych uzyskanych ze świeżych produktów z ilościami sprzedanych produktów końcowych – dotyczy przetwórcy.

2. Do celów przewidzianych w ust. 1 lit. b) ppkt ii) przetwórcy, którzy podpisali umowy z organizacjami producentów, przechowują przez okres przynajmniej trzech lat wymienione poniżej informacje:

- a) ogólne ilości otrzymanego świeżego produktu;
- b) ilość produktów otrzymanych od organizacji producentów, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia i przez nie podzielonych na transze;
- c) ilości każdego produktu końcowego uzyskanego zgodnie z ilościami, o których mowa w tiret pierwsze;
- d) ilości każdego magazynowanego produktu końcowego na początku i pod koniec kwartału.

Artykuł 10

Zwrot i sankcje

1. Środki pomocowe wypłacone organizacjom producentów bezzasadnie powinny zostać zwrócone wraz z odsetkami, z uwzględnieniem środków związanych z nieprawidłowościami stwierdzonymi podczas kontroli, o których mowa w art. 9.

Stosowaną stopę procentową oblicza się zgodnie z przepisami przewidzianymi w ustawodawstwie krajowym i nie jest ona niższa od stopy procentowej stosowanej powszechnie w odniesieniu do zwrotów w ramach przepisów krajowych.

2. Z wyjątkiem przypadku wystąpienia poważnego błędu, przy stwierdzeniu nieprawidłowości dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia beneficjent/wnioskodawca ma obowiązek:

- a) jeżeli środki pomocowe zostały już wypłacone i oprócz przypadku zwrotu przewidzianego w ust. 1:
 - i) wpłacenia sumy równej kwocie bezzasadnie wypłaconej w przypadku stwierdzenia nadużycia;
 - ii) wpłacenia 50 % kwoty bezzasadnie wypłaconej w pozostałych przypadkach;
- b) jeżeli wnioski o pomoc zostały złożone zgodnie z art. 8, ale żadne środki pomocowe nie zostały wypłacone:

- i) wpłacenia sumy równej kwocie, o którą wnioskowano bezzasadnie w przypadku nadużyc;

- ii) wpłacenia 50 % kwoty, o którą wnioskowano bezzasadnie w pozostałych przypadkach.

3. W przypadku złożenia fałszywego oświadczenia Państwo Członkowskie wyklucza daną organizację producentów, która dopuściła się nadużyć z korzystania z możliwości przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i powiadamia o tym Komisję.

4. Zwrócone kwoty, a także odsetki i kwoty należne z tytułu sankcji zostają wpłacone właściwemu organowi płatniczemu i odliczone od wydatków finansowanych przez EFOGR.

Artykuł 11

Informowanie Komisji

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji w każdym kwartale objętym systemem pomocy następujące informacje:

- a) listę organizacji producentów, które złożyły wstępny wniosek, przyjętą przez Państwo Członkowskie zgodnie z przepisami art. 6;
- b) propozycje określone w art. 5 ust. 1–3 w odniesieniu do wszystkich organizacji producentów, o których mowa;
- c) ilości objęte umową, o które wnioskowały organizacje producentów zgodnie z przepisami określonymi w art. 4 ust. 2 lit. c) i e).

Informacje muszą dotrzeć do Komisji najpóźniej 15 dni przed rozpoczęciem danego kwartału.

2. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o spełnieniu przez daną organizację producentów warunków, o których mowa w art. 5 ust. 5 akapit pierwszy.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 października 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 4 października 2004 r.

ustanawiająca Komitet ds. Ochrony Socjalnej i uchylająca decyzję 2000/436/WE

(2004/689/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 144,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W swoim komunikacie „Uzgodniona strategia unowocześnienia ochrony socjalnej” z dnia 14 lipca 1999 r. Komisja przedstawiła sugestie co do udoskonalenia współpracy w dziedzinie ochrony socjalnej poprzez, między innymi, utworzenie grupy urzędników wysokiego szczebla.

(2) W swojej rezolucji z dnia 16 lutego 2000 r. Parlament Europejski przyjął z zadowoleniem komunikat Komisji i utworzenie takiej grupy.

(3) W swoich wnioskach z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wzmocnienia współpracy w unowocześnianiu i poprawianiu ochrony socjalnej⁽²⁾ Rada poparła wniosek Komisji dotyczący stworzenia mechanizmu wzmocnionej współpracy, opracowany w celu wprowadzenia w życie tego działania przez grupę urzędników wysokiego szczebla. Rada podkreśliła, że ten rodzaj współpracy powinien obejmować wszystkie formy ochrony socjalnej i, jeśli to konieczne, pomagać Państwom Członkowskim w poprawianiu i wzmacnianiu ich systemów ochrony socjalnej, zgodnie z ich krajowymi priorytetami. Rada przypomniała również, że do kompetencji Państw Członkowskich należy organizowanie i finansowanie ochrony socjalnej oraz zaaprobowała cztery szerokie cele określone przez Komisję w ogólnym wyzwanii, jakim jest unowocześnienie systemów ochrony socjalnej, a mianowicie: uczynienie pracy opłacalną i zapewniającą pewne dochody; uczynienie emerytur pewnymi, a systemy emerytalne trwałymi; wspieranie integracji społecznej oraz zapewnienie wysokiej jakości i pewności opieki zdrowotnej; podkreśliła również, że zasada równości kobiet i mężczyzn musi być włączana do zakresu wszystkich działań podejmowanych w ramach tych czterech celów. Na koniec Rada uznała, że aspekty finansowe są wspólne dla wszystkich celów.

(4) W konkluzjach Rady Europejskiej z Lizbony w dniach 23 i 24 marca 2000 r. potwierdzono znaczenie ochrony socjalnej w dalszym rozwijaniu i unowocześnianiu aktywnego i dynamicznego państwa dobrobytu w Europie i wezwano Radę do wzmocnienia współpracy między Państwami Członkowskimi poprzez wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk, w oparciu o unowocześnione sieci informacyjne.

(5) W Nicei oraz podczas kolejnych spotkań Rada Europejska regularnie popierała pracę włożoną przez Komitet ds. Ochrony Socjalnej w promowanie zmiany polityki wspólnotowej w dziedzinie ochrony socjalnej.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 10 lutego 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2000, str. 7.

- (6) Komitet ds. Ochrony Socjalnej utworzony decyzją Rady 2000/436/WE z dnia 29 czerwca 2000 r.⁽¹⁾ jasno wykazał swoją przydatność, działając w charakterze organu doradczego zarówno wobec Rady, jak i Komisji, i aktywnie przyczynił się do rozwoju otwartej formuły koordynacji ustanowionej podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Lizbonie.
- (7) W następstwie wejścia w życie Traktatu z Nicei w dniu 1 lutego 2003 r. istniejący Komitet ds. Ochrony Socjalnej powinien zostać zastąpiony przez Komitet o tej samej nazwie, ale z zwiększonym zakresem zadań po to, aby umożliwić kontynuację prac już wykonanych przez ten pierwszy. Dlatego też z dniem, w którym nowy Komitet ds. Ochrony Socjalnej podejmie swoje obowiązki, decyzja 2000/436/WE powinna stracić moc,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym ustanawia się Komitet ds. Ochrony Socjalnej (dalej zwany „Komitetem”) o charakterze doradczym w celu zachęcenia Państw Członkowskich i Komisji do współpracy w zakresie polityki ochrony socjalnej w pełnej zgodności z postanowieniami Traktatu oraz z należyтым poszanowaniem kompetencji instytucji i organów Wspólnoty.

2. Do zadań Komitetu należy:

- a) śledzenie sytuacji społecznej i rozwoju polityki ochrony socjalnej w Państwach Członkowskich i we Wspólnocie;
- b) wspieranie wymiany informacji, doświadczeń i dobrych praktyk między Państwami Członkowskimi oraz z Komisją;
- c) opracowywanie sprawozdań, formułowanie opinii lub podejmowanie innych prac w ramach swoich dziedzin kompetencji, na żądanie Rady lub Komisji bądź z własnej inicjatywy, bez uszczerbku dla artykułu 207 Traktatu.

3. Komitet działa odpowiednio we współpracy z innymi właściwymi organami oraz komitetami zajmującymi się sprawami polityki społecznej i gospodarczej, takimi jak Komitet Zatrudnienia i Komitet Polityki Gospodarczej.

4. Wypełniając swój mandat, Komitet ustanawia odpowiednie kontakty z partnerami społecznymi i społecznymi organizacjami pozarządowymi, uwzględniając ich odpowiednie role i kompetencje w dziedzinie ochrony socjalnej. Także Parlament Europejski będzie informowany o działaniach Komitetu.

Artykuł 2

1. Komitet składa się z dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez każde Państwo Członkowskie oraz z dwóch przedstawicieli Komisji. Przedstawiciele mogą być wspomagani przez dwóch zastępców.

Państwa Członkowskie i Komisja dołożą wszelkich starań, żeby udział kobiet i mężczyzn w składzie delegacji był równy.

2. Komitet może zapraszać ekspertów spoza swego grona, jeśli wymaga tego jego porządek dzienny.

3. Komitet nawiązuje kontakty z przedstawicielami krajów kandydujących.

Artykuł 3

1. Komitet wybiera swojego przewodniczącego spośród przedstawicieli Państw Członkowskich na nieodnawialną dwuletnią kadencję.

Przewodniczącego wspiera czterech wiceprzewodniczących, z których dwóch jest wybieranych przez Komitet spośród swoich członków na dwuletnią kadencję. Trzeci z nich jest przedstawicielem Państwa Członkowskiego, które w danym okresie sprawuje prezydencję w Radzie, a czwarty jest przedstawicielem Państwa Członkowskiego, które jako następne będzie sprawować prezydencję w Radzie.

2. Posiedzenia Komitetu zwołuje przewodniczący ze swojej własnej inicjatywy albo na wniosek co najmniej połowy członków Komitetu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 12.7.2000, str. 26.

3. Komitet opracowuje swój własny regulamin wewnętrzny. Wydatki są zwracane zgodnie z obowiązującymi przepisami administracyjnymi.

4. Komisja zapewnia analityczne i organizacyjne wsparcie dla Komitetu. Wyznacza ona swojego pracownika na sekretarza Komitetu, który wspomagając Komitet w wypełnianiu jego zadań wykonuje jego instrukcje.

Komisja współpracuje z Sekretariatem Generalnym Rady w kwestii odbywania posiedzeń.

Artykuł 4

Komitet może powierzyć badanie poszczególnych kwestii zastępcom członków lub może w tym celu utworzyć grupy robocze. W takich przypadkach przewodnictwo obejmuje członek albo zastępca członka Komitetu lub urzędnik Komisji, wyznaczony przez Komitet.

Grupy robocze mogą korzystać z pomocy ekspertów.

Artykuł 5

Od dnia pierwszego posiedzenia Komitetu decyzja 2000/436/WE traci moc. Pierwsze posiedzenie Komitetu odbędzie się nie później niż w terminie czterech miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 4 października 2004 r.

W imieniu Rady
A. J. DE GEUS
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 października 2004 r.

w sprawie finansowego wkładu Wspólnoty na rzecz nabycia i zamontowania na pokładzie statków rybackich elektronicznych urządzeń lokalizacyjnych w 2004 r.

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3358)

(2004/690/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

na monitorowaniu oraz sprawowaniu kontroli i nadzoru w obszarze rybołówstwa.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady nr 2004/465/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie finansowego wkładu Wspólnoty na rzecz programów kontroli rybołówstwa⁽¹⁾ Państw Członkowskich, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Państwa Członkowskie przedłożyły Komisji swoje programy kontroli rybołówstwa na okres od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. wraz z wnioskami o wkład Wspólnoty na rzecz wydatków poniesionych przy realizacji wymienionych programów.

(2) Wnioski dotyczące działań wyszczególnionych w decyzji 2004/465/WE mogą się kwalifikować do uzyskania funduszy wspólnotowych. Uwzględniając w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa⁽²⁾, należy uznać za priorytetowe rozszerzenie satelitarnych systemów monitorowania na statki o całkowitej odległości między liniami pionowymi większej niż 15 m, projekty pilotażowe związane z wdrażaniem nowych technologii w zakresie kontroli działalności połowowej, szkolenie i wymianę urzędników państwowych odpowiedzialnych za zadania polegające

(3) Właściwym jest ustalenie maksymalnej wysokości wkładu Wspólnoty na poczet wydatków kwalifikowanych w roku 2004, stanowiącego pomoc udzieloną poszczególnym Państwom Członkowskim dla celów nabycia i zamontowania na pokładzie elektronicznych urządzeń lokalizacyjnych umożliwiających ośrodkom monitorowania rybołówstwa monitorowanie statków na odległość za pośrednictwem systemu monitorowania statków.

(4) Właściwym jest ustalenie stawki wkładu Wspólnoty na rzecz takich działań oraz warunków, na których Wspólnota ma dokonywać refundacji wydatków krajowych.

(5) Elektroniczne urządzenia lokalizacyjne powinny spełniać wymagania ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków⁽³⁾.

(6) Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 8 decyzji 2004/465/WE, asygnują wydatki w terminie 12 miesięcy od końca roku, w którym zostały zawiadomione o niniejszej decyzji. Muszą one również przestrzegać przepisu powyższej decyzji w odniesieniu do rozpoczęcia projektów i przedłożenia wniosków o refundację.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 114. Decyzja sprostowana w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽³⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 17.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia całkowitą wysokość wkładu finansowego Wspólnoty dla każdego Państwa Członkowskiego, stawkę wkładu finansowego Wspólnoty oraz warunki, na których może zostać udzielona pomoc finansowa na rzecz nabycia i zamontowania na pokładzie wspólnotowych statków rybackich elektronicznych urządzeń lokalizacyjnych.

Artykuł 2

Wydatki kwalifikowane

1. Aby wydatki mogły zostać uznane za kwalifikujące się do uzyskania wkładu finansowego Wspólnoty na mocy niniejszej decyzji, muszą one zostać poniesione z tytułu nabycia i zamontowania na pokładzie wspólnotowych statków rybackich elektronicznych urządzeń lokalizacyjnych umożliwiających ośrodkom monitorowania rybołówstwa monitorowanie statków na odległość za pośrednictwem systemu monitorowania statków (VMS).

2. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, powinny spełniać warunki ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 2244/2003.

3. Jedynie wydatki poniesione w ramach poszczególnych krajowych programów kontroli rybołówstwa są uznawane za kwalifikujące się do otrzymania wkładu finansowego Wspólnoty.

Artykuł 3

Kwota ogółem

Całkowita wysokość wkładu finansowego, jaki ma zostać przyznany poszczególnym Państwom Członkowskim, jest określona w Załączniku.

Artykuł 4

Stawki i warunki

1. Maksymalna wysokość wydatków kwalifikujących się do otrzymania wkładu finansowego Wspólnoty dla celów nabycia elektronicznych urządzeń lokalizacyjnych montowanych na pokładzie wspólnotowych statków rybackich nie może przekroczyć 4 500 EUR dla jednego statku.

2. W ramach pułapu ustalonego na wysokości 4 500 EUR, o którym mowa w ust. 1, wkład finansowy Wspólnoty dla pierwszego 1 500 EUR wydatków kwalifikowanych wynosi 100 %.

3. Wkład finansowy Wspólnoty na poczet wydatków kwalifikowanych pomiędzy 1 500 a 4 500 EUR dla jednego statku wynosi najwyżej 50 % takich wydatków.

Artykuł 5

Waluta

Wnioski o refundacje i o zaliczki wyrażone w walutach innych niż euro są przeliczane na euro po kursie obowiązującym w miesiącu, w którym Komisja otrzymała wniosek.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 października 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Całkowita wysokość wkładu finansowego

(EUR)

Państwo Członkowskie	Wydatki krajowe	Maksymalny wkład Wspólnoty
Belgia	0	0
Czechy	0	0
Dania	482 142	401 571
Niemcy	780 000	585 000
Estonia	115 050	101 775
Grecja	2 569 600	876 000
Hiszpania	2 866 500	1 911 000
Francja	2 047 500	1 365 000
Irlandia	552 000	360 000
Włochy	9 984 000	3 744 000
Cypr	107 800	90 650
Łotwa	0	0
Litwa	30 000	22 500
Luksemburg	0	0
Węgry	0	0
Malta	321 943	159 000
Niderlandy	722 500	488 750
Austria	0	0
Polska	0	0
Portugalia	0	0
Słowenia	48 000	24 000
Słowacja	0	0
Finlandia	190 800	108 000
Szwecja	262 320	176 160
Zjednoczone Królestwo	4 190 616	2 831 808
Ogółem	25 270 771	13 245 214

DECYZJA KOMISJI**z dnia 7 października 2004 r.****zmieniająca decyzję 2002/840/WE przyjmującą wykaz zatwierdzonych jednostek w państwach trzecich w odniesieniu do napromieniowania żywności***(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 3679)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2004/691/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 1999/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 1999/2/WE, środki spożywcze poddane promieniowaniu jonizującemu nie mogą być przywożone z państwa trzeciego, chyba że zostały poddane promieniowaniu w jednostce zatwierdzonej przez Wspólnotę.
- (2) Wstępny wykaz zatwierdzonych jednostek został ustalony na mocy decyzji Komisji 2002/840/WE⁽²⁾.
- (3) Komisja otrzymała wniosek o zatwierdzenie jednej jednostki przeprowadzającej napromieniowywanie w Turcji i jednej w Szwajcarii za pośrednictwem właściwych władz tych państw. Eksperti Komisji przeprowadzili inspekcję tych jednostek w celu sprawdzenia, czy spełniają one wymogi dyrektywy 1999/2/WE, w szczególności, czy nadzór urzędowy gwarantuje ich zgodność z wymogami art. 7 tej dyrektywy. Właściwe władze obu państw zareagowały w satysfakcjonujący sposób na wszystkie zalecenia przedstawione w sprawozdaniu końcowym.

- (4) Od chwili przystąpienia Węgier do Wspólnoty 1 maja 2004 r. nie jest właściwe, aby jednostka przeprowadzająca napromieniowywanie w tym Państwie Członkowskim nadal była uwzględniona w wykazie w załączniku do decyzji 2002/840/WE. Jednostka ta zostanie dodana do wykazu zatwierdzonych jednostek przeprowadzających napromieniowywanie w Państwach Członkowskich, o którym mowa w art. 7 ust. 4 dyrektywy 1999/2/WE.
- (5) Decyzja 2002/840/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2002/840/WE otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 października 2004 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 13.3.1999, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 25.10.2002, str. 40.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz jednostek zatwierdzonych przez Wspólnotę przeprowadzających napromieniowywanie w państwach trzecich

Nr referencyjny: EU-AIF 01-2002

HEPRO Cape (Pty) Ltd
6 Ferrule Avenue
Montague Gardens
Milnerton 7441
Western Cape
Republika Południowej Afryki
Tel.: (27-21) 551 24 40
Faks: (27-21) 551 17 66

Nr referencyjny: EU-AIF 02-2002

GAMMASTER South Africa (Pty) Ltd
P.O. Box 3219
5 Waterpas Street
Isando Extension 3
Kempton Park 1620
Johannesburg
Republika Południowej Afryki
Tel.: (27-11) 974 88 51
Faks: (27-11) 974 89 86

Nr referencyjny: EU-AIF 03-2002

GAMWAVE (Pty) Ltd
P.O. Box 26406
Isipingo Beach
Durban 4115
Kwazulu-Natal
Republika Południowej Afryki
Tel.: (27-31) 902 88 90
Faks: (27-31) 912 17 04

Nr referencyjny: EU-AIF 05-2004

GAMMA-PAK A.S.
Yünsa Yolu N: 4 OSB
Cerkezköy/TEKIRDAG
TR-59500
Turcja
Tel.: (90-282) 726 57 90
Faks: (90-282) 726 51 78

Nr referencyjny: EU-AIF 06-2004

STUDER AGG WERK HARD
Hogenweidstrasse 2
Däniken
CH-4658
Szwajcaria
Tel.: (41-062) 288 90 60
Faks: (41-062) 288 90 70